

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004



2009

Dokument z posiedzenia

1.9.2008

B6-0411/2008

PROJEKT REZOLUCJI

zamykającej debatę nad oświadczeniami Rady i Komisji

zgodnie z art. 103 ust. 2 Regulaminu

złożyli Francis Wurtz, Tobias Pflüger, André Brie i Vittorio Agnoletto

w imieniu grupy politycznej GUE/NGL

w sprawie sytuacji w Gruzji

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji w Gruzji

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Gruzji,
 - uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie „zamrożonych” konfliktów w rejonie Kaukazu od 1992 r.,
 - uwzględniając konkluzje Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych z dnia 13 sierpnia 2008 r. na temat sytuacji w Gruzji,
 - uwzględniając art. 103 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że konflikt zbrojny między Federacją Rosyjską a Gruzją dotyczący dwóch regionów Gruzji – Abchazji i Osetii Południowej – jest następstwem 14 lat nieustannego braku politycznego rozwiązania tego konfliktu; mając na uwadze, że w okresie tym przy kilku okazjach sytuacja w zakresie bezpieczeństwa pogarszała się do poziomu, który charakteryzowały bezpośrednie starcia,
- B. mając na uwadze, że w nocy z 7 na 8 sierpnia podczas trwania olimpijskiego pokoju gruzińska armia dokonała masowych bombardowań Cchinwali, po których nastąpiła operacja lądowa z użyciem czołgów i żołnierzy, mająca na celu zdobycie kontroli nad Osetią Południową,
- C. mając na uwadze, że w dniu 8 sierpnia siły rosyjskie w odwecie weszły do Osetii Południowej, a w dniu 11 sierpnia rozszerzyły swoją ofensywę na terytorium samej Gruzji,
- D. mając na uwadze, że działania wojskowe zarówno Gruzji, jak i Rosji doprowadziły do poważnych strat w ludziach oraz zniszczenia cywilnej infrastruktury; mając na uwadze, że według szacunków Wysokiego Komisarza ONZ ds. Uchodźców (UNHCR) ponad 158 000 osób – 128 000 na terenie Gruzji i 30 000 tych, którzy uciekli do Rosji – zostało przesiedlonych w wyniku niedawnych walk,
- E. mając na uwadze, że istnieją wyraźne wskazania, iż podczas niedawnego konfliktu popełniono zbrodnie w rozumieniu prawa międzynarodowego, obejmujące zabójstwa ludności cywilnej, przymusowe przesiedlanie i zmasowane ataki na ludność cywilną,
- F. mając na uwadze, że w dniu 12 sierpnia prezydenci Gruzji i Rosji – w oparciu o starania mediacyjne prowadzone przez UE – podpisali porozumienie przewidujące natychmiastowe zawieszenie broni, wycofanie sił gruzińskich i rosyjskich na pozycje zajmowane przed dniem 7 sierpnia oraz rozpoczęcie międzynarodowych rozmów w sprawie szybkiego ustanowienia międzynarodowego mechanizmu na rzecz przygotowania pokojowego i trwałego rozwiązania konfliktu,

- G. mając na uwadze, że w dniu 22 sierpnia Rosja wycofała czołgi, artylerię i setki oddziałów z najbardziej wysuniętych pozycji w Gruzji, ale nadal kontroluje dostęp do miasta portowego Poti na południe od Abchazji i ustanowiła inne punkty kontrolne wokół Osetii Południowej,
- H. mając na uwadze, że w dniu 25 sierpnia wyższa izba parlamentu rosyjskiego przegłosowała rezolucję wzywającą prezydenta do uznania niepodległości separatystycznych gruzińskich regionów Abchazji i Osetii Południowej, czego następstwem było w dniu 26 sierpnia formalne uznanie przez prezydenta Miedwiediewa obydwu regionów za niepodległe państwa,
- I. mając na uwadze, że ostatnio z roku na rok liczne państwa członkowskie Unii Europejskiej przyjmowały na siebie poważną odpowiedzialność za gorliwe naśladowanie konfrontacyjnej strategii Stanów Zjednoczonych w tym szczególnie wrażliwym regionie, zwłaszcza poprzez zatwierdzenie rozszerzenia NATO i umieszczenie tarczy antyrakietowej na terenie Europy,
- J. mając na uwadze, że zachęta ze strony Stanów Zjednoczonych i UE, aby przywódcy polityczni Kosowa jednostronnie ogłosili niezależność od Serbii, oraz uznanie przez nie Kosowa za suwerenne państwo stanowiło niebezpieczny precedens i utorowało drogę niedawnej jednostronnej decyzji w sprawie statusu Abchazji i Osetii Południowej,
- K. mając na uwadze, że z uwagi na położenie geograficzne i zasoby ropy region Kaukazu stanowi jeden ze światowych punktów zapalnych, w którym oprócz Rosji także Stany Zjednoczone, NATO i UE dążą do odzyskania tzw. interesów bezpieczeństwa,
- L. mając na uwadze, że konflikt zbrojny między Rosją i Gruzją doprowadził do poważnego kryzysu politycznego; mając na uwadze, że szybkie i dogłębne pogorszenie mechanizmów współpracy instytucjonalnej i stosunków między Rosją a UE i NATO oznacza początek nowego okresu konfrontacji z niesłychanie niebezpiecznymi skutkami dla bezpieczeństwa i stabilności w regionie i na świecie,
- M. mając na uwadze, że Gruzja korzystała ze wsparcia technicznego ze strony amerykańskich doradców wojskowych oraz z nowoczesnego sprzętu wojskowego dostarczanego przez niektóre państwa członkowskie NATO oraz przez Izrael,
- N. mając na uwadze, że gruzińska armia wysłała do Iraku trzeci pod względem wielkości – po USA i Wielkiej Brytanii – kontyngent sił okupacyjnych w liczbie 2000 żołnierzy i że po nieudanym gruzińskim ataku na Osetię Południową armia amerykańska przetransportowała te wojska do Gruzji,
1. potępia atak gruzińskiej armii na Cchinwali oraz na rosyjskie wojska działające z upoważnienia ONZ, stanowiący poważne naruszenie prawa międzynarodowego; potępia nadmierne użycie siły w działaniach odwetowych rosyjskiej armii, również stanowiące naruszenie prawa międzynarodowego;
 2. potępia ataki armii rosyjskiej i armii gruzińskiej na ludność cywilną, stanowiące poważne naruszenie międzynarodowego prawa humanitarnego (użycie bomb kasetowych, zbrodnie przeciwko ludności cywilnej itd.);

3. wyraża ubolewanie z powodu ofiar śmiertelnych i cierpienia ludzi w wyniku niekontrolowanego użycia siły przez wszystkie strony konfliktu;
4. wyraża głęboką solidarność z ofiarami wojny, wzywa do szybkiego wysłania międzynarodowej pomocy humanitarnej i domaga się od Unii Europejskiej i jej państw członkowskich przyznania ofiarom kryzysu dostatecznych środków z funduszy przeznaczonych na finansowanie w sytuacjach wyjątkowych;
5. głęboko ubolewa nad faktem, że Rada Bezpieczeństwa ONZ nie była w stanie zareagować na kryzys na Południowym Kaukazie w sposób konstruktywny i zorientowany na osiągnięcie konkretnych wyników; wzywa państwa członkowskie Rady Bezpieczeństwa do zlikwidowania impasu i przyczynienia się do znalezienia politycznego rozwiązania kryzysu na Południowym Kaukazie poprzez przyjęcie rezolucji torującej drogę natychmiastowemu wszczęciu międzynarodowych rozmów w sprawie ustaleń dotyczących bezpieczeństwa i stabilności w Abchazji i Osetii Południowej;
6. z zadowoleniem przyjmuje decyzję OBWE z dnia 19 sierpnia 2008 r. o zwiększeniu na okres sześciu miesięcy o 20 (czyli do 100) liczby obserwatorów wojskowych w celu przyczynienia się do pełnej realizacji sześciu punktów porozumienia o zawieszeniu broni; wzywa OBWE do wszczęcia niezależnego i bezstronnego dochodzenia w sprawie wydarzeń, które miały miejsce w czasie kryzysu;
7. podkreśla, że wszystkie strony muszą w pełni i niezwłocznie wypełnić zobowiązania podjęte w ramach porozumienia o zawieszeniu broni; wzywa Rosję do wycofania wojsk z Gruzji zgodnie z sześciopunktowym planem zawieszenia broni; wzywa do opublikowania przez wszystkie strony planu wraz z późniejszymi zmianami;
8. wzywa Gruzję i Rosję oraz podmioty międzynarodowe obecne w regionie do powstrzymania się od wszelkich działań mogących prowadzić do dalszej eskalacji konfliktu lub wzrostu napięcia;
9. przypomina, że nie istnieje wojskowe rozwiązanie tego problemu i że trwałe pokój i stabilność może zapewnić jedynie wynegocjowane rozwiązanie polityczne będące do przyjęcia dla większości ludności regionu dotkniętego konfliktem;
10. potwierdza swoje zaangażowanie na rzecz suwerenności i integralności terytorialnej Gruzji i wszystkich pozostałych państw w regionie; wzywa do natychmiastowego wszczęcia międzynarodowych rozmów w sprawie ustaleń dotyczących bezpieczeństwa i stabilności w Abchazji i Osetii Południowej zgodnie z zawartym w dniu 12 sierpnia porozumieniem o zawieszeniu broni; stoi na stanowisku, że OBWE i ONZ, których członkami są Rosja i Gruzja, powinny stanąć na czele politycznego procesu na rzecz rozwiązania tego konfliktu;
11. przyjmuje do wiadomości decyzję podjętą na nadzwyczajnym szczycie UE w sprawie udziału w cywilnej odbudowie państwa na terenie Gruzji; przypomina UE o jej własnym kodeksie postępowania w sprawie wywozu broni, zabraniającego handlu bronią z krajami położonymi w rejonie konfliktu, i wzywa państwa członkowskie UE do zaprzestania sprzedaży broni Gruzji;

12. wzywa wszystkie strony konfliktu, aby umożliwiły pełne i swobodne dotarcie z pomocą humanitarną do ofiar, w tym do uchodźców i przesiedleńców wewnętrznych;
13. wzywa obie strony do zagwarantowania całej ludności cywilnej pełnej ochrony prawnej oraz umożliwienia przesiedleńcom wojennym niezwłocznego bezpiecznego powrotu do domu;
14. uważa za niezbędne przeprowadzenie szybkiego, obiektywnego i bezstronnego dochodzenia w sprawie wszystkich zarzutów dotyczących zbrodni wojennych i innych przypadków naruszania międzynarodowego prawa humanitarnego lub międzynarodowych praw człowieka; wzywa do postawienia przed obliczem wymiaru sprawiedliwości osób podejrzewanych o popełnienie takich czynów;
15. wyraża głębokie zaniepokojenie skutkami kryzysu na Południowym Kaukazie dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa; podkreśla znaczenie dalszego prowadzenia dialogu politycznego z Rosją i wzywa Radę i Komisję do powstrzymania się od wszelkich działań mogących narazić na szwank dialog UE-Rosja;
16. wyraża głębokie zaniepokojenie, że oprócz konfliktu na Południowym Kaukazie polityczną konfrontację z Rosją mogą nasilić inne zdarzenia, takie jak rozmieszczenie w Europie nowego systemu pocisków antyrakietowych, zamiar dalszego rozszerzania NATO, zwiększona obecność NATO na Morzu Bałtyckim, niepowodzenie w usuwaniu różnic przeszkadzających w kompleksowym wdrożeniu Traktatu o konwencjonalnych siłach zbrojnych w Europie i inne; stoi na stanowisku, że pilnie potrzebny jest nowy dialog w sprawie bezpieczeństwa prowadzony przy udziale wszystkich europejskich krajów, a dotyczący problemów i przyszłej struktury bezpieczeństwa w Europie; wzywa Radę i państwa członkowskie do podjęcia inicjatywy na rzecz wznowienia w ramach OBWE dialogu w sprawie bezpieczeństwa;
17. ponawia swój sprzeciw wobec rozszerzenia NATO i organizacji jako takiej oraz podkreśla, że bezpieczeństwo Gruzji i wszystkich pozostałych krajów w tym regionie można zagwarantować jedynie za pomocą środków politycznych i w drodze rozwoju gospodarczego i społecznego; wzywa NATO, aby nie proponowało Gruzji członkostwa;
18. wzywa Radę do zbadania wszelkich możliwości rozpoczęcia prac nad nowym ogólnoeuropejskim traktatem w sprawie bezpieczeństwa;
19. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, państwom członkowskim, prezydentom i parlamentom Gruzji i Federacji Rosyjskiej, OBWE oraz Radzie Europy.